

Vážení čtenáři, přátelé od vody!

Prázdňinový čas využiji k malému zamyšlení o dětech. Často slyšíme, že děvčata i chlapci musejí být neustále on-line, jinak bez tabletů a mobilů snad ani nežijí.

Zadání úkolů do školy vyhledávají na Googlu a kdoví kde ještě, něco opiší a mají hotovo. Na počítačích vesměs válejí jako staří mazáci, ale na druhou stranu občas slyšíme, že jim chybí analytické myšlení, že mnohdy nedovedou dát věci do souvislostí. Inu, jenže ony ty naše milé děti za to až tak nemohou. Pokrok se jednak nezastaví a jednak, když nejsou odpovědní pracovníci schopni připravit kupříkladu pro maturanty testy bez chyby (v posledních letech se to stalo snad třikrát, naposledy letos), neměli bychom být k mladé generaci tak přísní. Je totiž odrazem nás, starších. Nejruznější zkoušky vesměs probíhají formou testů, v nichž se zaškrťávají odpovědi, ale pak se nedivme, že pravopisná a stylistická úroveň psaného projevu nejen dětí je mnohdy žalostná, leckdy příšerná. Víím, o čem mluvím, redigování rukopisů je můj téměř celoživotní denní chleba. Leckdy mi v hlavě hučí jako ve včelím úlu a večer se do knížky už nezačtu. Leda do novin, ale to mě zase berou všichni čerti.

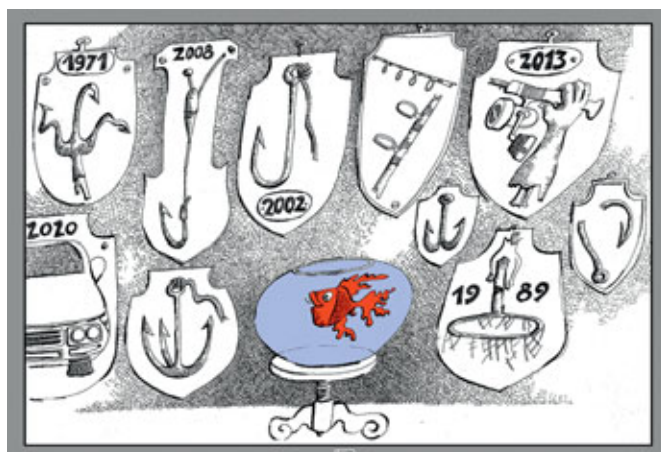
V příštím čísle si přečtete (i s fotodokumentací) zajímavý příspěvek z pera pana Václava Matouše, který pojednává o jedné rekonstrukci jezu na Úhlavě, která ze „dne na týden“ v naději i v korytu řeky zlikvidovala vše živé. Při čtení tohoto článku mě potěšil autorův popis, co se dělo. Ona se totiž na místě maléru zjevila partička dětí školou povinných s nádobami. Kluci prý trpělivě sbírali ještě živé živočichy, především potočáky a mihule. A přenášeli je do spodní části revíru, kde mohli přežít. Nebylo jich málo, možná desítky! U nás to ale někdy bývá tak, že každý dobrý skutek musí být po zásluze potrestán, takže to chlapci schytali od nedaleko bydlicího policisty, který jim hned dvakrát vynadal s tím, že voda za chvíli poteče a kdo to prý kdy viděl, přenášet ryby v kastrůlcích. Kluci však *pomáhali a chránili*, což je hrdé motto Policie ČR, jak dobře víme. A tak přemýšlím, zda neměly být ty záchranné role nějak prohozené? Ti kluci se srdcem na pravém místě se však zachovali jako opravdoví frajeři s citem pro život, přírodu a vše živé. Není důležité, že všechny živočichy nezachránili, důležité je, že se o to aspoň snažili.

Mějte se prázdninově a ať vám to utíká pomalu!

Vladimír Urban

Rybaření očima Jiřího Srny

Rybí trofeje z pohledu ryby